

16-10-1935

Κατὰ τὸν Στράβωνα ἡ Θράκη ἀποτελεῖτο ἐξ εἴκοσι καὶ δύο ἐθνῶν, δυναμένη νὰ παρατάξῃ 15.000 ἰππέων καὶ 200.000 πεζῶν, ἄν καὶ ἦτο ἀρκετὰ καταβεβλημένη.

Ἔστι δ' ἡ Θράκη σύμπασα ἐκ δυεῖν καὶ εἴκοσιν ἐθνῶν συνεστῶσα· δύναται δὲ στέλλειν καίπερ οὐσα περισσῶς, ἐκπεπονημένην μυριους καὶ πεντακισμύλους ἰπλέας, πεζῶν δὲ καὶ εἴκοσι μυριάδας· (7)

Τούτων ἐπισημότεροι ἦσαν:
Οἱ Ὀδρῦσαι. Οὗτοι κατὰ τὸν Ἡρόδοτον (8) κατοικοῦν ἐκατέρωθεν τοῦ Ἀρσπικοῦ ποταμοῦ, παραποτάμιον τοῦ Ἐβρου. Ἦσαν ἄριστοι ἰππεῖς καὶ πολεμικώτατοι. Πρῶτος αὐτῶν βασιλεὺς καὶ ἰδρυτὴς τοῦ βασιλείου τῶν Ὀδρυσῶν, ἦτο ὁ Τήρης περὶ τὰ 480 π. Χ. πατὴρ τοῦ Σιγαύκου. Ἐπὶ τῷ Σιγαύκῳ τὸ βασίλειον τῶν Ὀδρυσῶν ἐπεξετεινέτο ἀπὸ τῶν Ἀβδήρων μέχρι τοῦ Δουναβέως καὶ ἀπὸ τοῦ Στρυμόνος μέχρι τοῦ Εὐξείνου. (9) Πρωτεύουσα αὐτῶν ἦτο, ἄλλοτε ἡ Οὐσκούδα (Ἀδριανούπολις), ἄλλοτε τὰ Κύβηλα (Ἰψαλα) καὶ ἄλλοτε ἡ Βιζύη, μέχρι τοῦ 341 π. Χ. ὁπότε ἐκδιωχθέντος τοῦ βασιλέως αὐτῶν Κερσοβλέπτου καὶ καταφυγόντος εἰς τὰς Ἀθήνας κατελύθη τὸ βασίλειον τῶν Ὀδρυσῶν ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα, ὅστις ἐξελλήνισε τὴν χώραν, κτίσας τὴν ὁμώνυμον αὐτοῦ πόλιν Φιλιππούπολιν.

Κατὰ τὸν Στράβωνα (10) Ὀδρῦσας ἐκάλεον τὴν μεγάλην Θρακικὴν Φυλὴν, ἧς κατέφακε τὴν ἀπὸ τοῦ Ἐβρου ποταμοῦ καὶ τῆς πόλεως τῶν Κυβέλων χώραν, μέχρι τῆς Ὀδησοῦ (Βιόργης), τῶν ὁποίων βασιλεῖς ὑπῆρξαν· ὁ Ἀμάδοκος, ὁ Κερσοβλέπτης, ὁ Βηρισάδης, ὁ Σεύθης καὶ ὁ Κόγης.

Οἱ Τριβαλλοί. Οὗτοι κατοικοῦν τὴν Κάτω Μοισίαν (τὴν προπολεμικὴν Σερβίαν καὶ μέρος τῆς Βουλγαρίας), ἀπὸ δυτικῶς τῶν Τρηρόων, τοὺς ὁποίους ἐχώριζεν ὁ ποταμὸς Οὐλάκιος (12) (νῦν Ἰσκιρ), παραποτάμιος τοῦ Δουναβέως. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴν αὐτῶν τῷ 376 π. Χ. ἐφθάσαν μέχρι τῶν Ἀβδήρων, τὴν ἀπὸ τῆς ἐξήσαν. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος κατέπετεν αὐτοὺς τὸ 335 π. Χ. τὴν βασιλείαν αὐτῶν ἀκατάσχετον.

Οἱ Κίκονες. Παρὰ τὸν Ἐβρον καὶ τὴν ἀπὸ αὐτοῦ ἀνατολικώτερον τὴν Βιστόνον κατοικοῦν οἱ γνωστοὶ ὡς ἱστορικοὶ Κίκονες. (14) Ἐθεωροῦντο ὡς οἱ μᾶλλον πεπολιτισμένοι τῶν Θρακικῶν λαῶν, γνωρίζοντες κατὰ τὸν Ὀμηρὸν:

ἔφ' ἵππων
ἀνδράσι μῆτρασθαι, καὶ δὴν χοῆ πεζῶν ἔοντα.
(Ὀδυσ. I, 49-50)

Οἱ Βιστόνες. Παρὰ τὸ Αἰγαῖον καὶ τὴν λίμνην Βιστονίδα (νῦν Μιχουρὺ), ἀνατολικῶς τῶν Ἀβδήρων, (15) μεταξὺ τούτων καὶ τῆς πόλεως Λικαίας. Μυθικῶς αὐτῶν βασιλεὺς ἀναφέρεται ὁ Διομήδης, γνωστὸς ἐκ τοῦ ἔπους τοῦ Ἡρακλέους. Πολλοί· ὑπὸ τῶν Λατίνων συγγραφεῶν ἐκλαμβάνονται ὡς ἀνώγειοι τῶν Θρακῶν.

- (7) Στράβωνος, VII, 581, 48. ὑπὸ τῶν ποιητῶν οἱ Θρακεῖς καλοῦνται μὲ διάφορα ὀνόματα, ὅπως ἅ. γ. Βιστώνιοι, Ἰσμαῖριοι, Μαγνινοί, Ὀδρῦσιοι, Οἰάγριοι, Παγγαῖοι, Ῥοδοπαῖοι κτλ.
- (8) Ἡροδότου IV, 92.
- (9) Θουκυδίδου II, 97.
- (10) Στράβωνος VII, 331, 48.
- (11) Στράβωνος VII, 318.
- (12) Θουκυδίδου, II 96.
- (13) Ἀρριανὸς ἀνάβασις, I, 4.
- (14) Ὀμήρου Ἰλιάς, Β, 846, Ὀδυσσεύς I, 39, Ἡροδότου, VII, 59, Περικίου Μέγα, II, 28.
- (15) Ἡροδότου VII, 110, Στράβωνος, VII, 581, 44.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ Βισαλταί. Οἵτιι κατακίοντες τὴν πρὸς δυσμῶς τοῦ Σιγριάνου ἀπο-
ταρατὴν γὰρ μισθὸν τῶν μεταλλοφόρων ἔδωκεν τὴν ἀνατολὴν τῆς
ἐκείνου τοῦ Σιγριάνου ἀπὸ τῆς Μιγδονίας. (1)

Οἱ Σακαί. μεταξὺ τῆς Βασινίδος ἄκρας καὶ τῆς θαλάσσης
παρὰ τὸ Παγγαίον ὄρος καὶ Ἄβδηρα. Οἱ Σακαὶ ἐκαλεῖντο καὶ Σαίαι
ἢ Σιταί. Ἐκ Θυρίης διαπερασθήσαν εἰς τὴν Λέγονον, τὴν ἐκείνην κα-
τέλαβον, καθὼς καὶ τὴν Σαροθρήνην. (2)

Οἱ Σιδωνεῖς, μεταξὺ τοῦ Τυρρανίου καὶ Σαγγιάνου κόλπου ἐπὶ
τῆς Καλιαδικῆς, ἐκ τῶν ὁποίων ἔλαβεν τὸ ὄνομα καὶ ἡ ἐκείνητος γερὰ
τοῦ Σιδωνία [τὸν γερῶντος Ἀγγίον].

Οἱ Ὀυδόμενται, κατοικοῦντες μεταξὺ τῶν ἀνατολίων Σιγριάνου
καὶ Νέστον, μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ Παγγαίου καὶ τῆς παρὰ τὴν Δέ-
ταν ἀποσπασμένης χώρας. (3)

**Μεταξὺ βασιλείς αἰσίων φέρονται ὁ Σιδων, παρὰ τῆς Παλλήνης.
Τῶν δὲ ιστορικῶν χρόνων, μνημονεύεται ἀπὸ τοῦ Θεουκλίδου, ὁ Παι-
λῆς, εὐνομήτης, τὸν Ἀθηναίως, καὶ βασιλεὺς τῆς βοιωτικῆς Ἐξήμισθου Κίβου.**

Οἱ Λατιννοί, παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Σιγριάνου κόλπου, ἀπέκλιον
τῆς θύρας. Ἡ ἀριστοτέρα αἰσίων ἄδων, κατέστη παραμυθία, καὶ τα-
κίσματα αἰσίων χριστοφορία, ἢ ὅσ' αἱ παραμυθία. «Ἄδων ἀγαθὸν»

Οἱ Μεθόλια, λαὸς Πανοντικός κατοικῶν ἐπὶ τοῦ Παγγαίου ὄρους
μεταξὺ μεθωσίας καὶ Θυρίης. (4)

Οἱ Παίονες, κατοικοῦντες βορειοδυτικῶς ἀπὸ τῶν Ἰλλυριῶν
ὄρων μέχρι τοῦ Σιγριάνου ποταμοῦ κατὰ τὸν ἄνω ποῖον τοῦ Ἄβου. Τὰ
ἀνατολίων αἰσίων βασιλείου Ἀστράδα, τὸ δὲ δυτικῶν Παλαροσία, καὶ
ἀριστοτέστην τοῖς Σιδωνεῖς, ἐπὶ τοῦ Ἐργιδίου ποταμοῦ (5)

Οἱ Σάτρας, καὶ αὐτὰ κτήσαντο μεταξὺ τοῦ Σιγριάνου καὶ Νέ-
στον, ἐπὶ τοῦ Παγγαίου, λαὸς ἀπειροπώτατος, ὁ μὲντος μὴ ἀποσπασθῆς
εἰς τὴν Σέρβην καὶ τὴν ἐκ Θυρίης ἐκβασιλῆ τον. Κατὰ τὸν Ἡρόδο-
τον (6) οἱ Σάτρας εἶχον ἀνατολίων τοῦ Διονύσου ἐπὶ πρὸς κρητῆς τοῦ
Παγγαίου, παραμυθίων πρὸς τὸ ἐκ Λαίκοις Μαντιῶν.

Οἱ Βηθονοὶ ἢ Βίονοι κατοικοῦντες παρὰ τὸν Αἶμον, μέχρις
Ἰλλυρίας, ἐπὶ ἰσχυρότατος. Ἀλλὰ ἀρκεταὶ ἀρκετάτος (7). Ἡ γὰρ
αἰσίων κρητῆς εἰς τοῖς Σάτρας, ἰσχυρῆς, καὶ ἰσχυρῆς. Κατὰ τὸν Σερ-
βανῶν, (8) οἱ Βίονοι ἦσαν λαὸς ἰσχυροτάτος, ἀπὸ καὶ ἐκ' αἰσίων
τῶν ἰσχυρῶν, ἰσχυρῆς ἀποσπασθῆναι.

Οἱ Ἀγρινοί, μεταξὺ Ρωδίας καὶ Αἶμου, φημιζόμενοι ὅς' ἀγα-
στοὶ τοῖσι. (9)

Οἱ Ὀρέσται, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν Λεακὸν, εἶναι αἱ αἰσίων μέτος
Σάτρας, λαὸς ἀνεπίστατος μετὰ τὸν Βασίαν. ἦσαν ἰσχυρῆς τοῦ Μαντιῶν
καὶ Βάχον ἐπὶ τοῦ Παγγαίου ὄρους, ὅσον πρὸς τὴν ἐκείνην καὶ το-
μάρτην. (10)

Οἱ Λακταί, παρὰ τὸν Σιγριάνου ποταμὸν (11).

Οἱ Μιγδονοί, κατοικοῦντες βορειοδυτικῶς τῆς Καλιαδικῆς, γερ-
αστήτοις καὶ ἀριστοτέστην τῆς Θυρίης (12)

Οἱ Τρόβες, κατοικοῦντες κατὰ τὸν Θεουκλίδην (13) τὴν βορείαν
ἀκτὴν τοῦ Σαγγιάνου ὄρους, ἀπέκλιον τῶν Τροβαλλῶν καὶ Τιλαιῶν.

Οἱ Μαίθων παρὰ τὴν δυτικὴν ἔδωκεν τοῦ Σιγριάνου, ἐπὶ τῆς το-
πίας ἀκτῆς τοῦ Σαγγιάνου κόλπου ἀποσπασθῆναι τὴν γαστῆρα Μαντι-
δονίας (14). Τούτοις καθίστασθαι ὁ Ἀλεξάνδρος κατὰ τὴν ἀποσπασθῆναι
τοῦ πατρὸς τῶν, ἰσχυρῆς τῆς ἐκείνηντος κόλπου Ἀλεξάνδρου.

Οἱ Βιθονοὶ, κατοικοῦντες ἐπὶ τοῦ Θερμικοῦ Βοσπόρου, ἀνατο-
λικῶς τῆς Παφλαγονίας, ἀνατολῶς μέχρι τῆς Μισηίας, καὶ Νοτίας, μέχρι
Γαλιτίας καὶ Θυρίης.

Οἱ Βιέρες, οἵτιι ἀπέκλιον πρὸς τὴν Νοτιοδυτικὴν τῆς Μαντι-
δονίας παρὰ τὸν Ὀρίον, κατὰ τὸν ἄνω ποῖον, μεταξὺ τοῦ Ἄβου καὶ
Ἀλεξάνδρου παραμυθίων. Ἄβ' αἰσίων ἐκείνη Παρτία, γαστῆρ
τῆς ἀπὸ τῶν Ὀρινοῦν χρόνων, ἀποσπασθῆναι τὴν ἀποσπασθῆναι ἐπὶ
τῆς ἀποσπασθῆναι τῆς ἀποσπασθῆναι τῆς ἀποσπασθῆναι τῆς ἀποσπασθῆναι
Ἐκείνητος οἱ Παρτία, ἐπὶ τῆς ἀποσπασθῆναι κατὰ τὸν ἄνω ποῖον αἰ-
σίων π. Χ. μετασθῆναι πρὸς ἀνατολίων τῶν καταλαβόντες τὴν παρὰ
τὸ Παγγαίου ὄρος καὶ τοῦ Σιγριάνου ποταμοῦ χώραν, ἔδωκεν τὰς
πόλεις Πέργαμον καὶ Φίγγην. (15)

Οἱ Θωνοὶ, παρὰ τὴν Σαλαμινίδα καὶ τὸν Εὐρύνον Πόντον.
Παρὰ τὸν Θωνῶν, ἀνατολῆς ὁ Νικαίας ἀποσπασθῆναι, ὅτι τοῖς γαστῆρ-
τῶν ἔδωκεν φιλοσφύρατος καὶ τοῖς ἰσχυρῶν φίλων, ἐκ δὲ τῶν
ἐκείνων, ὅσον μὴ ἰσχυρῶν ἐκείνητος εἰς τὴν χώραν τῶν, ἔδωκεν ἰσχυ-
ρῶν, ὅσον δὲ ἀποσπασθῆναι τούτους ἀποσπασθῆναι.

Οἱ Ἀσται, ἐπὶ τὸ Βιζάντιον, ἀπὸ κατὰ τὸν Σιγριάνου, ἀ-
πέκλιον ἢ πρὸς Καλιόνη. (16)

Οἱ Δολόγωναί. Οἵτιι κατέκλιον τὴν Θερμικὴν Χερσονήσον,
κατέκλιον τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Δολόγωνα, ἀπὸ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Θυρί-
ης. (17) Παζόμενοι αὐτὰ ἐπὶ τῶν γαστῆρων αἰσίων πρὸς ἀπέκλιον
εἰς βοήθειαν τῶν τῶν Μαίτιδος τῶν Κυρῆων, παρὰ τοῦ Μαγαθη-
νοῦ τῶν Μαίτιδος, ὅσον καὶ ἰσχυρῶν αἰσίων τὸ 559 π.Χ. Ἐπὶ
τῆς χώρας τῶν Δολόγωναί σφίεται παρὰ τὴν Ἐλαϊνίαν ὁ τόπος τοῦ
Πρωτεσίου.

Οἱ Ἀγρόφωναί. Οἵτιι ἀπέκλιοντο ἀνατολῶς οἱ Τραννοί,
κατοικοῦντες πρὸς βορρῆν τοῦ Διονύσου, αἰσίων. Ἐπὶ τῶν Ρωμαίων
ἔλαβον τὸ ἰσχυρῶν ὄνομα Δάκας. Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον (18), οἱ Ἀγρό-
φωναί ἦσαν ἀριστοτέστην, ἰσχυρῶν, ἔδωκεν τὰς γαστῆρας ἀποσπασθῆναι.
Κατὰ τὸν ἄνω ποῖον καὶ ἔδωκεν ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ Θυρίης.

Οἱ Ἀφόνωνοι, κατοικοῦντες παρὰ τὸν Αἶμον τὴν Ἀφονδία
κατοικημένην χώραν, ἦσαν ἀριστοτέστην ἀποσπασθῆναι Κορνηλικῆ καὶ οἱ ἀ-
ποσπασθῆναι τῆς Κορνηλικῆ. (19)

(1) Ἡρόδοτος VIII, 115.
(2) Ἡρόδοτος VII, 81. Ἡρόδοτος VII, 110.
(3) Ἡρόδοτος VII, 119, V, 18.
(4) Ἡρόδοτος V, 18, VII, 119.
(5) Ἡρόδοτος V, 48.
(6) Ἡρόδοτος VII, 111.
(7) Ἡρόδοτος VII, 111.
(8) Ἡρόδοτος VII, 81.
(9) Ἡρόδοτος VII, 81.
(10) Herod. - Ἡρόδοτος, Ἱστορία τῶν Ἑλληνικῶν, Τόμ. Α, σελ. 201.
(11) Θεουκλίδης II, 8.
(12) Θεουκλίδης B, 29, Ἡρόδοτος VII, 119.
(13) Θεουκλίδης.
(14) Θεουκλίδης B, 22.
(15) Ἡρόδοτος VII, 119, Ἡρόδοτος VII, 81, 82.
(16) Ἡρόδοτος, VII, 82.
(17) Ἡρόδοτος VI, 84-85, Ἡρόδοτος εἰς ἀνατολίων Ἀλεξάνδρου, 82.
(18) Ἡρόδοτος IV, 104.
(19) Ἡρόδοτος, VI, 84.

Οἱ Ἰβυθωνοὶ ἢ Ἰβυθονοὶ, κατοικοῦντες πρὸς τὸν ἄνω Σιγρι-
άνου, ἀνατολῶς τῆς ἐκείνητος ἀκτῆς, ἔδωκεν ὅσον μὴ τῶν
αἰσίων Μαντιῶν (1)

- Οἱ Καλλιῶνται.
- Οἱ Δαρρῶνται.
- Οἱ Κάρωνται.
- Οἱ Δόδωναί.
- Οἱ Γραῖται.
- Οἱ Τιλαιῶνται.
- Οἱ Παίονες καὶ ἄλλοι.

Πᾶσαι αὐτὰ αἱ φυλαὶ ἦσαν σιγριανῆς ἀνατολῆς τῆς ἀποσπασθῆναι
εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνητος τῶν Θερμο-Παλαροῦν καὶ Θυρίης-
Παλαροῦν ἰσχυρῶν.

Ἐκ τῶν φυλῶν τούτων, αἱ παρὰ τὸν Σιγριάνου κατοικοῦνται, κατέκλι-
ον ἢ ἐκείνητος ἀπὸ τῶν ἀποσπασθῆναι ἀποσπασθῆναι.
Αἱ πρὸς βορρῆν τῆς Θεσσαλίας κατοικοῦνται φυλαὶ ἰσχυρῶν ἀποσπασθῆναι
εἰσας ἐκ ἀποσπασθῆναι εἰς τὴν Θερμικὴν ἢ Ἰλλυριανὴν ἢ Ἐλαϊνίαν φη-
λῆν, ἀλλὰ παρὰ πάντας ἀποσπασθῆναι ἐκ κατὰ τὴν ἀποσπασθῆναι κατὰ τὴν